

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 363

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος

3 Νοεμβρίου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 363/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 363/02	Υπόθεση C-20/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Daniel Unland κατά Land Berlin (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/EK — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφος 1 — Άμεση διάκριση λόγω ηλικίας — Βασικός μισθός των δικαστών — Μεταβατικό καθεστώς — Νέα κατάταξη και μεταγενέστερη εξέλιξη — Διαιώνιση της διαφορετικής μεταχείρισης — Δικαιολογητικοί λόγοι)	2
2015/C 363/03	Υπόθεση C-506/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 — Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Σύμβαση για τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής για ένα πρόγραμμα στον τομέα της ιατρικής συνεργασίας — Απόφαση της Επιτροπής να αναζητήσει ένα μέρος των προκαταβολών — Προσφυγή ακύρωσης — Απαράδεκτο).	3

EL

2015/C 363/04	Υπόθεση C-511/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 — Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρα 4, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 4, και 9, παράγραφος 1 — Κανονισμός (ΕΚ) 1205/2007 — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-ι) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία — Μείζον μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής των ομοειδών προϊόντων]	4
2015/C 363/05	Υπόθεση C-569/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Förvaltningsrätten i Malmö (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bricmate AB κατά Tullverket [Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 917/2011 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρα 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, 17, 20, παράγραφος 1 — Προσδιορισμός της ζημίας και της αιτώδους συνάφειας — Πλάνη περί τα πράγματα και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Καθήκον επιμέλειας — Εξέταση των στοιχείων που διαβιβάστηκαν από εισαγωγέα περιληφθέντα στο δείγμα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας].	5
2015/C 363/06	Υπόθεση C-687/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH κατά Hauptzollamt Regensburg [Προδικαστική παραπομπή — Ντάμπινγκ — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 917/2011 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Κανονική αξία — Καθορισμός με βάση την τιμή σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς — Επίλογη της κατάλληλης τρίτης χώρας — Καθήκον επιμέλειας — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δειγματοληψία].	5
2015/C 363/07	Υπόθεση C-4/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christophe Bohez κατά Ingrid Wiertz [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 1, παράγραφος 2, και 49 — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Εξαιρούμενοι τομείς — Οικογενειακό δικαιο — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 47, παράγραφος 1 — Αρμοδιότητα, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της γονικής μέριμνας — Απόφαση περί δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας επιβάλλουσα χρηματική ποινή — Εκτέλεση της χρηματικής ποινής]	6
2015/C 363/08	Υπόθεση C-36/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Κρατική παρέμβαση συνιστάμενη στην επιβολή της υποχρεώσεως εφαρμογής τιμών προμήθειας που έχουν εγκριθεί από εθνική αρχή — Μέτρο ισχύον χωρίς χρονικό περιορισμό — Απουσία υποχρεωτικού περιοδικού ελέγχου της αναγκαιότητας του μέτρου αυτού και των λεπτομερειών εφαρμογής του — Εφαρμογή σε απεριόριστο αριθμό δικαιούχων, χωρίς διάκριση μεταξύ των πελατών ή μεταξύ των ιδιαίτερων καταστάσεων — Αναλογικότητα)	7
2015/C 363/09	Υπόθεση C-44/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1052/2013 — Διέλευση των εξωτερικών συνόρων — Σύστημα Eurosur — Ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν — Συμμετοχή — Συνεργασία με την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο — Κύρος]	8

2015/C 363/10	Υπόθεση C-47/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH κατά Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllesheim [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 5, σημείο 1 — Δικαιοδοσία ως προς τις διαφορές εκ συμβάσεως — Άρθρο 5, σημείο 3 — Δικαιοδοσία σε ενοχές εξ αδικοπραξίας — Άρθρα 18 έως 21 — Ατομική σύμβαση εργασίας — Σύμβαση διευθυντή εταιρίας — Λύση της συμβάσεως — Λόγοι — Κακή εκτέλεση καθηκόντων και παράνομη συμπεριφορά — Αναγνωριστική αγωγή και αγωγή αποζημιώσεως — Έννοια της «ατομικής συμβάσεως εργασίας»].	8
2015/C 363/11	Συγκεκριασθείσες υποθέσεις C-72/14 και C-197/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αιτήσεις των Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14) και T. A. van Dijk κατά Staatssecretaris van Financiën (C-197/14) (Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Λεμβούχοι του Ρήνου — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική Ισχύς — Παραπομπή ζητήματος στο Δικαστήριο — Υποχρέωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος)	9
2015/C 363/12	Υπόθεση C-81/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nannoka Vulcanus Industries BV κατά College van gedeputeerde staten van Gelderland (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/13/ΕΚ — Παράρτημα II Β — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Πτητικές οργανικές ενώσεις — Περιορισμός των εκπομπών — Χρήση οργανικών διαλυτών στο πλαίσιο συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και σε συγκεκριμένες εγκαταστάσεις — Υποχρεώσεις ισχύουσες για υφιστάμενες εγκαταστάσεις — Παράταση χρόνου).	10
2015/C 363/13	Υπόθεση C-105/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunale di Cuneo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Ivo Taricco κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Ποινική διαδικασία όσον αφορά εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Άρθρο 325 ΣΛΕΕ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα απόλυτες προδεσμίες παραγραφής οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε ατιμωρησία εγκλημάτων — Ενδεχόμενη προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση του εθνικού δικαστή να αφήσει ανεφάρμοστη κάθε διάταξη του εθνικού δικαίου που μπορεί να θίξει τις υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλει στα κράτη μέλη το δίκαιο της Ένωσης).	11
2015/C 363/14	Υπόθεση C-106/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) κατά Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie [Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον και προστασία της ανθρώπινης υγείας — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 7, παράγραφος 2, και 33 — Υφιστάμενες σε αντικείμενα ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία — Υποχρεώσεις κοινοποιήσεως και παροχής πληροφοριών — Υπολογισμός του ορίου του 0,1 % κατά βάρος].	12
2015/C 363/15	Υπόθεση C-151/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Συμβολαιογράφοι — Προϋπόθεση περί ιθαγενείας — Άρθρο 51 ΣΛΕΕ — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας)	13

2015/C 363/16	Υπόθεση C-160/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Varas Cíveis de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ. κατά Estado português (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων — Έννοια της μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως — Υποχρέωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος δυνάμει του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Φερόμενη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης καταλογιζόμενη σε εθνικό δικαστήριο οι αποφάσεις του οποίου δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά τη χορήγηση αποζημιώσεως για ζημία προκληθείσα από τέτοιου είδους παραβίαση από την προηγούμενη ακύρωση της δικαστικής αποφάσεως η οποία προκάλεσε τη συγκεκριμένη ζημία).	14
2015/C 363/17	Υπόθεση C-240/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eleonore Prüller-Frey κατά Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG (Προδικαστική παραπομπή — Ευθύνη αερομεταφορέα σε περίπτωση ατυχήματος — Αγωγή αποζημιώσεως — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Κανονισμός (ΕΚ) 2027/97 — Πτήση πραγματοποιηθείσα δωρεάν από τον ιδιοκτήτη ακινήτου με σκοπό την κατόπτευση του ακινήτου αυτού από πιθανό αγοραστή — Κανονισμός (ΕΚ) 864/2007 — Ευθεία αγωγή που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης)	15
2015/C 363/18	Υπόθεση C-266/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) κατά Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 2, σημείο 1 — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Εργαζόμενοι μη έχοντες σταθερό ή συνήθη τόπο εργασίας — Χρόνος μεταβάσεως από την κατοικία του εργαζομένου στον χώρο του πρώτου πελάτη και από τον χώρο του τελευταίου πελάτη στην κατοικία του εργαζομένου).	16
2015/C 363/19	Υπόθεση C-363/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρώπη — Κατάλογος τρίτων κρατών και οργανισμών με τα οποία η Ευρώπη συνάπτει συμφωνίες — Καθορισμός της νομικής βάσεως — Εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας — Μεταβατικές διατάξεις — Νομική βάση που έχει καθοριστεί από το παράγωγο δίκαιο — Διάκριση μεταξύ νομοθετικών πράξεων και εκτελεστικών μέτρων — Διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής).	16
2015/C 363/20	Υπόθεση C-408/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aliny Wojciechowski κατά Office national des pensions (ONP) (Προδικαστική παραπομπή — Συνταξιούχος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων της, ασκούσε μισθωτή δραστηριότητα στο κράτος μέλος όπου υπηρέτησε — Συνταξιοδοτικό δικαίωμα δυνάμει εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος μισθωτών — Μόνιδα του ασφαλιστικού βίου — Άρνηση χορηγήσεως της συντάξεως γήρατος μισθωτού — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)	17
2015/C 363/21	Υπόθεση C-473/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δήμος Κρωπίας Αττικής κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Καθεστώς προστασίας του ορεινού όγκου του Υμηττού — Διαδικασία τροποποιήσεως — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας αυτής — Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας)	18
2015/C 363/22	Γνωμοδότηση 2/15: Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ	18

2015/C 363/23	Υπόθεση C-348/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 10 Ιουλίου 2015 — Stadt Wiener Neustadt	19
2015/C 363/24	Υπόθεση C-400/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 23 Ιουλίου 2015 — Landkreis Potsdam-Mittelmark κατά Finanzamt Brandenburg	19
2015/C 363/25	Υπόθεση C-417/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) στις 29 Ιουλίου 2015 — Wolfgang Schmidt κατά Christiane Schmidt	20
2015/C 363/26	Υπόθεση C-424/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 31 Ιουλίου 2015 — Xabier Ormaetxea Garai και Bernardo Lorenzo Almendros κατά Administración del Estado	21
2015/C 363/27	Υπόθεση C-434/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 7 Αυγούστου 2015 — Asociación Profesional Elite Taxi κατά Uber Systems Spain, S.L.	21
2015/C 363/28	Υπόθεση C-435/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Αυγούστου 2015 — GROFA GmbH κατά Hauptzollamt Hannover	22
2015/C 363/29	Υπόθεση C-448/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 19 Αυγούστου 2015 — Belgische Staat κατά Comm. V.A. Wereldhave Belgium κ.λπ.	23
2015/C 363/30	Υπόθεση C-453/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 24 Αυγούστου 2015 — Ποινική διαδικασία κατά A, B	24
2015/C 363/31	Υπόθεση C-463/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 2 Σεπτεμβρίου 2015 — Openbaar Ministerie κατά A.	25
2015/C 363/32	Υπόθεση C-471/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 7 Σεπτεμβρίου 2015 — Sjelle Autogenbrug I/S κατά Skatteministeriet	25

Γενικό Δικαστήριο

2015/C 363/33	Υπόθεση T-346/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής [Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Τομέας οπωροκηπευτικών — Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή χορηγηθείσα στις οργανώσεις παραγωγών — Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής περί επιστροφής από την Ένωση του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχε χορηγήσει η Ουγγαρία στις οργανώσεις της παραγωγών — Άρθρο 103ε του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 — Άρθρο 97 του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007]	26
2015/C 363/34	Υπόθεση T-472/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Novartis Europharm κατά Επιτροπής [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άδεια κυκλοφορίας του γενόσημου φαρμάκου Zoledronic acid Teva Pharma — Ζολεδρονικό οξύ (zoledronic acid) — Περίοδος νόμιμης προστασίας των δεδομένων για τα φάρμακα αναφοράς Zometa και Aclasta, που περιέχουν τη δραστική ουσία ζολεδρονικό οξύ — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 και κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Γενική άδεια κυκλοφορίας — Περίοδος νόμιμης προστασίας των δεδομένων]	26
2015/C 363/35	Υπόθεση T-483/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Nestlé Unternehmungen Deutschland κατά ΓΕΕΑ — Lotte (Απεικόνιση ενός κούλα) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος που απεικονίζει ζώα κούλα — Προγενέστερο τριδιάστατο εθνικό σήμα KOALA-BÄREN και προγενέστερο εικονιστικό σήμα KOALA — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27

2015/C 363/36	Υπόθεση T-5/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Iran Liquefied Natural Gas κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Οντότητα μη έχουσα κρατική υπόσταση — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Εσφαλμένη εκτίμηση — Ρύθμιση των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως).	28
2015/C 363/37	Υπόθεση T-67/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Novartis Europharm κατά Επιτροπής [«Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του γενόσημου φαρμάκου Zoledronic acid Hospira — ζολινητρονικό οξύ — Περίοδος προβλεπόμενης προστασίας των δεδομένων για τα φάρμακα αναφοράς Zometa και Aclasta, που περιέχουν τη δραστική ουσία ζολινητρονικό οξύ — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 και κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Συνολική άδεια κυκλοφορίας — Περίοδος προβλεπόμενης προστασίας των δεδομένων»].	29
2015/C 363/38	Υπόθεση T-158/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Iralco κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη εκτιμήσεως)	30
2015/C 363/39	Υπόθεση T-387/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Federació Nacional de Cafeteros de Colombia κατά ΓΕΕΑ — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος COLOMBIANO HOUSE — Προγενέστερη προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη Café de Colombia — Άρθρα 13 και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	31
2015/C 363/40	Υπόθεση T-395/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Miittinen κατά Συμβουλίου [«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου επί των προτάσεων οδηγίας και κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ποινικές κυρώσεις εφαρμοστέες επί πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και επί χειραγωγήσεων αγοράς — Μερική άρνηση — Εξάιρεση που αφορά την προστασία παροχής νομικών συμβουλών — Εξάιρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων»].	32
2015/C 363/41	Υπόθεση T-420/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2015 — Brouillard κατά Δικαστηρίου (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Σύναψη συμβάσεων-πλασιών — Μετάφραση νομικών κειμένων προς τη γαλλική — Πρόσκληση προς υποβολή προσφοράς — Αποκλεισμός προταθέντος υπεργολάβου — Επαγγελματική ικανότητα — Απαίτηση ολοκλήρωσεως νομικών σπουδών — Αναγνώριση πτυχίων — Αναλογικότητα — Διαφάνεια)	33
2015/C 363/42	Υπόθεση T-691/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ricoh Belgium κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών και προμηθειών — Διαγωνισμός — Ασπρόμαυρα πολυμηχανήματα και υπηρεσίες συντηρήσεως — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαφάνεια»)	34
2015/C 363/43	Υπόθεση T-710/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Bundesverband Deutsche Tafel κατά ΓΕΕΑ — Tiertafel Deutschland (Tafel) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα Tafel — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35
2015/C 363/44	Υπόθεση T-45/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — HTTS και Bateni κατά Συμβουλίου («Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Κριτήριο σχετικά με την παροχή ουσιαστικών υπηρεσιών στις IRISL ή φορείς που της ανήκουν, τελούν υπό τον έλεγχό τους ή ενεργούν για λογαριασμό τους — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Επιχειρηματική ελευθερία — Δικαίωμα στον σεβασμό της οικογενειακής ζωής — Αναλογικότητα»)	36

2015/C 363/45	Υπόθεση T-231/14 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — EMA κατά Drakeford (Αίτηση ανατρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Απόφαση περί μη ανανέωσης — Άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ — Εκ νέου χαρακτηρισμός μιας συμβάσεως ορισμένου χρόνου ως συμβάσεως αορίστου χρόνου — Πλήρης δικαιοδοσία).	37
2015/C 363/46	Υπόθεση T-323/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Bankia κατά ΓΕΕΑ — Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Bankia — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα BANKY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»].	38
2015/C 363/47	Υπόθεση T-550/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (COMPETITION) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος COMPETITION — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009].	38
2015/C 363/48	Υπόθεση T-452/15: Προσφυγή της 10ης Αυγούστου 2015 — Retron κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	39
2015/C 363/49	Υπόθεση T-477/15: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Αυγούστου 2015 — European Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά ECHA.	40
2015/C 363/50	Υπόθεση T-492/15: Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2015 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής	41
2015/C 363/51	Υπόθεση T-511/15: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2015 — Fontem Holdings 4 κατά ΓΕΕΑ (BLU ECIGS)	42
2015/C 363/52	Υπόθεση T-519/15: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2015 — myToys.de κατά ΓΕΕΑ — Laboratorios Indas (myBaby)	42
2015/C 363/53	Υπόθεση T-544/15: Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — Terna κατά Επιτροπής	43

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 363/54	Υπόθεση F-72/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — Αναγνώστου κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδοι προαγωγών 2010 και 2011 — Πολλαπλασιαστικοί συντελεστές αναφοράς — Άρθρο 6, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Μεταβατικά μέτρα για την περίοδο από 1ης Μαΐου 2004 έως 30 Απριλίου 2011 — Άρθρο 9 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ — Καθορισμός ανωτάτων ορίων προαγωγής — Μη εγγραφή στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων — Έννομο συμφέρον)	46
2015/C 363/55	Υπόθεση F-20/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Barnett κατά ΕΟΚΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Σύνταξη — Σύνταξη αρχαιότητας — Πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — ΓΕΔ του άρθρου 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των ΓΔΕ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ορισμός — Έλλειψη — Διάρκεια της επαγγελματικής δραστηριότητας του αιτούντος — Συνεκτίμηση ολόκληρης της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τόσο εντός των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσο και εκτός αυτών — Περιθώριο εκτιμήσεως του θεσμικού οργάνου — Νομιμότητα).	47
2015/C 363/56	Υπόθεση F-82/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Gioria κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικοί διαγωνισμοί — Διαγωνισμός EPSO/AST/126/12 — Δεσμοί συγγένειας μεταξύ μέλους της εξεταστικής επιτροπής και υποψηφίου — Σύγκρουση συμφερόντων — Άρθρο 27 του ΚΥΚ — Πρόσληψη υπαλλήλων που διαθέτουν τα πλέον υψηλά προσόντα ακεραιότητας χαρακτήρα — Απόφαση περί αποκλεισμού του υποψηφίου από τον διαγωνισμό).	47

2015/C 363/57	Υπόθεση F-83/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Silvan κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Περίοδος προαγωγών 2013 — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Άρθρα 43 και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — ΓΔΕ της Επιτροπής — Έλλειψη νομιμότητας — Σύγκριση των προσόντων — Συνεκτίμηση των εκθέσεων αξιολογήσεως — Απουσία βαθμών ή αναλυτικών εκτιμήσεων — Σχόλια υπό μορφή κειμένου)	48
2015/C 363/58	Υπόθεση F-92/14: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 —Weissenfels κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημίωσης — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης — Περιεχόμενο μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε η διοίκηση σε συνταξιούχο υπάλληλο — Προσβολή της τιμής του προσφεύγοντος — Δεν συντρέχει — Διαβίβαση από τους εκπροσώπους των θεσμικών οργάνων προσωπικών δεδομένων του προσφεύγοντος προς τον δικηγόρο του στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Παράβαση του κανονισμού 45/2001 — Αναληθείς ισχυρισμοί όσον αφορά πραγματικά περιστατικά)	49
2015/C 363/59	Υπόθεση F-71/15: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — De Simone κατά ECDC	49

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 363/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 354 της 26.10.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 346 της 19.10.2015

EE C 337 της 12.10.2015

EE C 328 της 5.10.2015

EE C 320 της 28.9.2015

EE C 311 της 21.9.2015

EE C 302 της 14.9.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Daniel Unland κατά Land Berlin

(Υπόθεση C-20/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφος 1 — Άμεση διάκριση λόγω ηλικίας — Βασικός μισθός των δικαστών — Μεταβατικό καθεστώς — Νέα κατάταξη και μεταγενέστερη εξέλιξη — Διαιώνιση της διαφορετικής μεταχείρισης — Δικαιολογητικοί λόγοι)

(2015/C 363/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Daniel Unland

κατά

Land Berlin

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι οι αποδοχές των δικαστών εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής.
- 2) Τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά η εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη νομοθεσία, ότι ο βασικός μισθός ενός δικαστή καθορίζεται, κατά την πρόσληψή του, αποκλειστικά και μόνο βάσει της ηλικίας του.
- 3) Τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτά η εθνική νομοθεσία η οποία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, καθορίζει τους όρους της νέας κατάταξης, στο πλαίσιο ενός νέου μισθολογικού καθεστώτος, των υπηρετούντων ήδη δικαστών προβλέποντας ότι το μισθολογικό κλιμάκιο στο οποίο κατατάσσονται πλέον οι δικαστές αυτοί καθορίζεται μόνο βάσει του ύψους του βασικού μισθού που λάμβαναν υπό το παλαιό μισθολογικό καθεστώς, το οποίο όμως βασιζόταν σε διάκριση λόγω ηλικίας του δικαστή, εφόσον για τη διαφορετική μεταχείριση την οποία συνεπάγεται η νομοθεσία αυτή μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογητικός λόγος ο σκοπός της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων.

- 4) Τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτά η εθνική νομοθεσία η οποία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, καθορίζει τους όρους μισθολογικής εξέλιξης, στο πλαίσιο ενός νέου μισθολογικού καθεστώτος, των υπηρετούντων ήδη δικαστών προβλέποντας ότι στους υπηρετούντες ήδη δικαστές που κατά την ημερομηνία μετάβασης στο νέο καθεστώς είχαν συμπληρώσει ορισμένη ηλικία παρέχεται δυνατότητα ταχύτερης μισθολογικής εξέλιξης, εφόσον έχουν φθάσει σε ορισμένο μισθολογικό κλιμάκιο, απ' ό,τι στους υπηρετούντες ήδη κατά την κρίσιμη για τη μετάβαση στο νέο καθεστώς ημερομηνία δικαστές νεότερης ηλικίας, καθόσον για τη διαφορετική μεταχείριση την οποία συνεπάγεται η νομοθεσία αυτή μπορεί να προβληθεί δικαιολογητικός λόγος στηριζόμενος στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 5) Υπό περιστάσεις όπως αυτές που αφορούν την υπόθεση της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης δεν επιβάλλει την αναδρομική χορήγηση στους δικαστές που έχουν υποστεί δυσμενή διάκριση ποσού ίσου με τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που τους έχουν καταβληθεί πράγματι και των αποδοχών που αντιστοιχούν στο υψηλότερο κλιμάκιο του βαθμού τους.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που έχουν τεθεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ώστε να γεννάται, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, ευθύνη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

- 6) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τον εθνικό κανόνα που, όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη κανόνας, προβλέπει την υποχρέωση του εθνικού δικαστή να προβάλει εντός σχετικά σύντομης προθεσμίας, δηλαδή πριν από τη λήξη του οικείου οικονομικού έτους, οποιαδήποτε αξίωση για χρηματικές παροχές που δεν απορρέουν άμεσα από τον νόμο, αν ο κανόνας αυτός δεν προσκρούει ούτε στην αρχή της ισοδυναμίας ούτε στην αρχή της αποτελεσματικότητας. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν συντρέχουν στην υπόθεση της κύριας δίκης οι προϋποθέσεις αυτές.

(¹) EE C 86 της 23.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 — Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-506/13 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Σύμβαση για τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής για ένα πρόγραμμα στον τομέα της ιατρικής συνεργασίας — Απόφαση της Επιτροπής να αναζητήσει ένα μέρος των προκαταβολών — Προσφυγή ακύρωσης — Απαράδεκτο)

(2015/C 363/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο ΑΕ (εκπρόσωπος: Ε. Τζαννίνη, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Lejeune, Ε. Πετρίτση, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 344 της 23.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 — Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-511/13 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρα 4, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 4, και 9, παράγραφος 1 — Κανονισμός (ΕΚ) 1205/2007 — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία — Μείζον μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής των ομοειδών προϊόντων]

(2015/C 363/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (εκπρόσωποι: L. Catrain González, abogada, E. Wright, barrister)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert, επικουρούμενη από τους S. Gubel, avocat, και B. O'Connor, solicitor), Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Osram GmbH (εκπρόσωποι: R. Bierwagen και C. Hipp, Rechtsanwälte), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati και J.-F. Brakeland)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η Philips Lighting Poland S.A. και η Philips Lighting BV φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Osram GmbH.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 352 της 30.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Förvaltningsrätten i Malmö (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Bricmate AB κατά Tullverket

(Υπόθεση C-569/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 917/2011 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρα 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, 17, 20, παράγραφος 1 — Προσδιορισμός της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας — Πλάνη περί τα πράγματα και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Καθήκον επιμέλειας — Εξέταση των στοιχείων που διαβιβάστηκαν από εισαγωγέα περιληφθέντα στο δείγμα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας]

(2015/C 363/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Malmö

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bricmate AB

κατά

Tullverket

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 917/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 15 της 18.1.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Finanzgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH κατά Hauptzollamt Regensburg

(Υπόθεση C-687/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Ντάμπινγκ — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 917/2011 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Κανονική αξία — Καθορισμός με βάση την τιμή σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς — Επιλογή της κατάλληλης τρίτης χώρας — Καθήκον επιμέλειας — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δειγματοληψία]

(2015/C 363/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

κατά

Hauptzollamt Regensburg

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 917/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

(¹) — ΕΕ C 78 της 15.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christophe Bohez κατά Ingrid Wiertz

(Υπόθεση C-4/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 1, παράγραφος 2, και 49 — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Εξαιρούμενοι τομείς — Οικογενειακό δίκαιο — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 47, παράγραφος 1 — Αρμοδιότητα, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της γονικής μέριμνας — Απόφαση περί δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας επιβάλλουσα χρηματική ποινή — Εκτέλεση της χρηματικής ποινής]

(2015/C 363/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christophe Bohez

κατά

Ingrid Wiertz

Διατακτικό

1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός δεν έχει εφαρμογή στην εκτέλεση εντός κράτους μέλους χρηματικής ποινής που επιβάλλεται με απόφαση, εκδοθείσα εντός άλλου κράτους μέλους, σχετικής με δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και με δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με σκοπό την εξασφάλιση του σεβασμού του ως άνω δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας εκ μέρους του έχοντος το δικαίωμα επιμέλειας.

- 2) Η είσπραξη χρηματικής ποινής επιβαλλόμενης από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως το οποίο αποφάνθηκε επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας προς εξασφάλιση της πραγματώσεως του δικαιώματος αυτού υπάγεται στο ίδιο καθεστώς εκτελέσεως όπως και η απόφαση επί του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας το οποίο εξασφαλίζει η εν λόγω χρηματική ποινή και ότι η τελευταία, για τον λόγο αυτό, πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000.
- 3) Στο πλαίσιο του κανονισμού 2201/2003, οι αλλοδαπές αποφάσεις που επιβάλλουν χρηματική ποινή είναι εκτελεστές εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως μόνον αν το σχετικό ποσό έχει προσδιοριστεί οριστικώς από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προελεύσεως.

(¹) EE C 71 της 8.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-36/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Κρατική παρέμβαση συνιστάμενη στην επιβολή της υποχρεώσεως εφαρμογής τιμών προμήθειας που έχουν εγκριθεί από εθνική αρχή — Μέτρο ισχύον χωρίς χρονικό περιορισμό — Απουσία υποχρεωτικού περιοδικού ελέγχου της αναγκαιότητας του μέτρου αυτού και των λεπτομερειών εφαρμογής του — Εφαρμογή σε απεριόριστο αριθμό δικαιούχων, χωρίς διάκριση μεταξύ των πελατών ή μεταξύ των ιδιαιτέρων καταστάσεων — Αναλογικότητα)

(2015/C 363/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και M. Πατακιά)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, εφαρμόζοντας καθεστώς κρατικής παρεμβάσεως συνιστάμενης στην επιβολή, στις επιχειρήσεις ενέργειας, της υποχρεώσεως να εφαρμόζουν τιμές προμήθειας φυσικού αερίου που έχουν εγκριθεί από τον πρόεδρο της Urząd Regulacji Energetyki (ρυθμιστικής αρχής ενέργειας), υποχρεώσεως η οποία δεν περιορίζεται χρονικώς, χωρίς το εθνικό δίκαιο να επιβάλλει στη διοίκηση να εξετάζει περιοδικώς την αναγκαιότητά της και τις λεπτομέρειες εφαρμογής της στον τομέα του φυσικού αερίου, σε συνάρτηση με τον βαθμό αναπτύξεως του τομέα αυτού, και η οποία έχει ως χαρακτηριστικό την εφαρμογή σε μια μη προσδιορισμένη ομάδα δικαιούχων ή πελατών, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ των πελατών ή αναλόγως της καταστάσεώς τους εντός των διαφόρων κατηγοριών πελατών, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, και του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 85 της 22.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-44/14) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1052/2013 — Διέλευση των εξωτερικών συνόρων — Σύστημα Eurosur — Ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν — Συμμετοχή — Συνεργασία με την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο — Κύρος]

(2015/C 363/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Moore, S. Alonso de Leon και A. Pospíšilová Padowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Chavrier, F. Florindo Gijón, M. Ιωσηφίδη και P. Plaza García)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των καθών: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, G. Hodge και A. Joyce, επικουρούμενοι από την G. Gilmore, barrister), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: L. Christie, επικουρούμενος από τον J. Holmes, barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και G. Wils)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ιρλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 71 της 8.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH κατά Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim

(Υπόθεση C-47/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 5, σημείο 1 — Δικαιοδοσία ως προς τις διαφορές εκ συμβάσεως — Άρθρο 5, σημείο 3 — Δικαιοδοσία σε ενοχές εξ αδικπραξίας — Άρθρα 18 έως 21 — Ατομική σύμβαση εργασίας — Σύμβαση διευθυντή εταιρίας — Λύση της συμβάσεως — Λόγοι — Κακή εκτέλεση καθηκόντων και παράνομη συμπεριφορά — Αναγνωριστική αγωγή και αγωγή αποζημιώσεως — Έννοια της «ατομικής συμβάσεως εργασίας»]

(2015/C 363/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH

κατά

Friedrich Leopold Freiherr Spies von Bülllesheim

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις του κεφαλαίου II, τμήμα 5 (άρθρα 18 έως 21), του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία μία εταιρία ενάγει πρόσωπο που άσκησε καθήκοντα διευθυντή και διαχειριστή της εταιρίας αυτής προκειμένου να διαπιστωθούν παραπτώματά του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και να υποχρεωθεί αυτός σε καταβολή αποζημιώσεως, κωλύουν την εφαρμογή του άρθρου 5, σημεία 1 και 3, του κανονισμού αυτού υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο παρείχε για ορισμένη περίοδο, υπό την ιδιότητα του διευθυντή και διαχειριστή, υπηρεσίες προς την εταιρία αυτή και υπό τη διεύθυνσή της έναντι των οποίων ελάμβανε αμοιβή, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 5, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι η αγωγή της εταιρίας κατά του πρώην διαχειριστή της λόγω φερόμενης παραβάσεως των υποχρεώσεων που υπέχει από το εταιρικό δίκαιο εμπίπτει στην έννοια των «διαφορών εκ συμβάσεως». Ελλείπει διευκρίνισως στο εταιρικό καταστατικό ή σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που να εισάγει εξαίρεση, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να καθορίσει τον τόπο στον οποίο ο διαχειριστής άσκησε πράγματι, κατά κύριο λόγο, τις δραστηριότητες εκτελέσεως της συμβάσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η παροχή των υπηρεσιών στον εν λόγω τόπο δεν είναι αντίθετη προς τη βούληση των συμβαλλομένων, όπως αυτή προκύπτει από τη συμφωνία τους.
- 3) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, στις οποίες εταιρία ενάγει τον πρώην διαχειριστή της λόγω φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς του, το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι η πράξη αυτή εμπίπτει στις ενοχές εξ αδικοπραξίας όταν η προσαπτόμενη συμπεριφορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παράβαση υποχρεώσεων του διαχειριστή τις οποίες αυτός υπέιχε δυνάμει του εταιρικού δικαίου, γεγονός που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται επίσης να προσδιορίσει, βάσει των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, τον στενότερο σύνδεσμο με τον τόπο όπου συνέβη το ζημιόγONO γεγονός και με τον τόπο επελεύσεως της ζημίας.

(¹) EE C 102 της 7.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αιτήσεις των *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά *Inspecteur van Rijksbelastingdienst* (C-72/14) και *T. A. van Dijk* κατά *Staatssecretaris van Financiën* (C-197/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-72/14 και C-197/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Λεμβούχοι του Ρήνου — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική Ισχύς — Παραπομπή ζητήματος στο Δικαστήριο — Υποχρέωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος)

(2015/C 363/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούντα δικαστήρια

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X (C-72/14), T. A. van Dijk (C-197/14)

κατά

Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, καθώς και τα άρθρα 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκαν και επικαιροποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ), όπως τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχουν την έννοια ότι πιστοποιητικό εκδοθέν υπό τη μορφή πιστοποιητικού E 101 από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι εργαζόμενος υπόκειται στην κοινωνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώ ο εν λόγω εργαζόμενος εμπύπτει στη Συμφωνία περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των λεμβούχων του Ρήνου, η οποία συνήφθη από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που ανέλαβε να αναθεωρήσει τη Συμφωνία της 13ης Φεβρουαρίου 1961 περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των λεμβούχων του Ρήνου που υπεγράφη στη Γενεύη στις 30 Νοεμβρίου 1979, δεν δεσμεύει τους φορείς άλλων κρατών μελών. Το γεγονός ότι ο εκδούς φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει γνήσιο πιστοποιητικό E 101 αλλά, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποίησε το τυποποιημένο έγγραφο του πιστοποιητικού αυτού δεν ασκεί συναφώς επιρροή.
- 2) Το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο του εσωτερικού δικαίου, όπως το αιτούν δικαστήριο, δεν οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για τον αποκλειστικό λόγο ότι κατώτερο εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο υποθέσεως παρόμοιας προς εκείνης της οποίας έχει επιληφθεί και αφορώσας το ίδιο ακριβώς ζήτημα, υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε να αναμείνει την απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 12.5.2014.
ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nannoka Vulcanus Industries BV κατά College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Υπόθεση C-81/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/13/ΕΚ — Παράρτημα II Β — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Πτηνικές οργανικές ενώσεις — Περιορισμός των εκπομπών — Χρήση οργανικών διαλυτών στο πλαίσιο συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και σε συγκεκριμένες εγκαταστάσεις — Υποχρεώσεις ισχύουσες για υφιστάμενες εγκαταστάσεις — Παράταση χρόνου)

(2015/C 363/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nannoka Vulcanus Industries BV

κατά

College van gedeputeerde staten van Gelderland

Διατακτικό

- 1) Το παράρτημα II Β της οδηγίας 1999/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών, σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο σημείο 2, πρώτο εδάφιο, σημείο i, παράταση χρόνου μπορεί να δίδεται σε φορέα εκμεταλλεύσεως «εγκαταστάσεως», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της εν λόγω οδηγίας, για την εφαρμογή του προγράμματος περιορισμού που αυτός έχει καταρτίσει, όταν τα προϊόντα υποκαταστάσεως με χαμηλή ή μηδενική περιεκτικότητα διαλυτών βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της αναπύξεως, ακόμα και αν μπορεί να διατυπωθεί η υπόθεση, για την εγκατάσταση αυτή, ότι το προϊόν έχει σταθερή περιεκτικότητα στερεών, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να καθορισθεί το σημείο αναφοράς για τη μείωση των εκπομπών.
- 2) Το παράρτημα II Β, σημείο 2, πρώτο εδάφιο, σημείο i, της οδηγίας 1999/13 έχει την έννοια ότι προκειμένου να δοθεί παράταση χρόνου για την εφαρμογή προγράμματος περιορισμού απαιτείται άδεια της αρμόδιας αρχής, η οποία προϋποθέτει προηγούμενη αίτηση εκ μέρους του οικείου φορέα εκμεταλλεύσεως. Προκειμένου να καθορισθεί εάν πρέπει να δοθεί παράταση χρόνου σε φορέα εκμεταλλεύσεως για την εφαρμογή προγράμματος περιορισμού και προκειμένου να προσδιορισθεί η διάρκεια της ενδεχόμενης παρατάσεως χρόνου, απόκειται στην ανωτέρω αρμόδια αρχή, στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτιμήσεως που αυτή διαθέτει, να εξετάσει, μεταξύ άλλων, κατά πόσον βρίσκονται πράγματι στο στάδιο αναπύξεως προϊόντα υποκαταστάσεως τα οποία είναι κατάλληλα για να χρησιμοποιηθούν στις οικείες εγκαταστάσεις και να περιορίσουν τις εκπομπές πτητικών οργανικών ενώσεων, και κατά πόσον οι εν εξελίξει εργασίες δύνανται, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, να καταλήξουν στην ολοκλήρωση τέτοιων προϊόντων, και ότι δεν υφίσταται κάποιο εναλλακτικό μέτρο δυνάμενο να δημιουργήσει, με μικρότερο κόστος, παρόμοιες μειώσεις εκπομπών, ή ακόμα πιο σημαντικές, και, κυρίως, ότι δεν είναι ήδη διαθέσιμα άλλα προϊόντα υποκαταστάσεως. Πρέπει, επίσης, να ληφθεί υπόψη η σχέση μεταξύ, αφενός, των μειώσεων των εκπομπών οι οποίες μπορούν να επιτευχθούν με τα προϊόντα υποκαταστάσεως, καθώς και του κόστους των τελευταίων και, αφετέρου, των συμπληρωματικών εκπομπών που θα προκύψουν από την παράταση χρόνου, καθώς και του κόστους ενδεχόμενων εναλλακτικών μέτρων. Η διάρκεια της παρατάσεως δεν πρέπει να υπερβαίνει τον χρόνο που απαιτείται για την ανάπτυξη προϊόντων υποκαταστάσεως. Τούτο πρέπει να εκτιμάται βάσει του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων και, κυρίως, της σημασίας των συμπληρωματικών εκπομπών που θα προκύψουν από την παράταση χρόνου και του κόστους ενδεχόμενων εναλλακτικών μέτρων, σε σχέση με τη σημασία των μειώσεων εκπομπών που θα επιφέρουν τα προϊόντα υποκαταστάσεως που βρίσκονται στο στάδιο της αναπύξεως, καθώς και το κόστος των προϊόντων αυτών.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunale di Cuneo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Ivo Taricco κ. λπ.

(Υπόθεση C-105/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ποινική διαδικασία όσον αφορά εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Άρθρο 325 ΣΛΕΕ — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα απόλυτες προθεσμίες παραγραφής οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε ατιμωρησία εγκλημάτων — Ενδεχόμενη προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση του εθνικού δικαστή να αφήσει ανεφάρμοστη κάθε διάταξη του εθνικού δικαίου που μπορεί να θίξει τις υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλει στα κράτη μέλη το δίκαιο της Ένωσης)

(2015/C 363/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Cuneo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento, Goranco Anakiev

Διατακτικό

- 1) Εθνική ρύθμιση στον τομέα της παραγραφής ποινικών αδικημάτων, όπως η προβλεπόμενη από το άρθρο 160, τελευταίο εδάφιο, του ποινικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 251, της 5ης Δεκεμβρίου 2005, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 161 του εν λόγω κώδικα, το οποίο όριζε, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, ότι η πράξη που διέκοπτε την προθεσμία παραγραφής στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας όσον αφορά βαρείες απάτες σχετικές με τον ΦΠΑ επιμήκυνε την προθεσμία παραγραφής μόνο κατά ένα τέταρτο της αρχικής της διάρκειας, ενδέχεται να θίγει τις υποχρεώσεις που επιβάλλει στα κράτη μέλη το άρθρο 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η εν λόγω εθνική ρύθμιση αποκλείει την επιβολή κυρώσεων αποτελεσματικού και αποτρεπτικού χαρακτήρα σε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων βαρείας απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή προβλέπει μεγαλύτερες προθεσμίες παραγραφής σε περίπτωση απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων του οικείου κράτους μέλους σε σχέση με τις περιπτώσεις απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Το αιτούν δικαστήριο οφείλει να εξασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, αφήνοντας, εν ανάγκη, ανεφάρμοστες τις διατάξεις του εθνικού δικαίου που συνεπάγονται την αδυναμία του οικείου κράτους μέλους να τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ.
- 2) Καθεστώς παραγραφής εφαρμοστέο σε ποινικές παραβάσεις σχετικές με τον φόρο προστιθέμενης αξίας, όπως το προβλεπόμενο από το άρθρο 160, τελευταίο εδάφιο, του ποινικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 251, της 5ης Δεκεμβρίου 2005, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 161 του εν λόγω κώδικα, δεν μπορεί να αξιολογηθεί υπό το πρίσμα των άρθρων 101 ΣΛΕΕ, 107 ΣΛΕΕ και 119 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 194 της 24.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) κατά Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Υπόθεση C-106/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον και προστασία της ανθρώπινης υγείας — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 7, παράγραφος 2, και 33 — Υφιστάμενες σε αντικείμενα ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία — Υποχρεώσεις κοινοποίησης και παροχής πληροφοριών — Υπολογισμός του ορίου του 0,1 % κατά βάρος]

(2015/C 363/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

κατά

Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 366/2011 της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2011, έχει την έννοια ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής της διατάξεως αυτής, ο παραγωγός οφείλει να διευκρινίζει αν ορισμένη ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, όπως έχει προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 59, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, υφίσταται σε συγκέντρωση άνω του 0,1 % κατά βάρος σε κάθε αντικείμενο το οποίο αυτός παράγει και ότι ο εισαγωγέας προϊόντος αποτελούμενου από περισσότερα αντικείμενα οφείλει να διευκρινίζει αν τέτοια ουσία υφίσταται σε συγκέντρωση άνω του 0,1 % κατά βάρος στο αντικείμενο αυτό.

Το άρθρο 33 του κανονισμού 1907/2006, όπως έχει τροποποιηθεί, έχει την έννοια ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής της διατάξεως αυτής, ο προμηθευτής προϊόντος του οποίου ένα ή περισσότερα συστατικά αντικείμενα περιέχουν ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία σε συγκέντρωση άνω του 0,1 % κατά βάρος ανά αντικείμενο, όπως αυτή έχει προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 59, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, οφείλει να παρέχει στον αποδέκτη και, κατόπιν σχετικού αιτήματος, στον καταναλωτή πληροφορίες όσον αφορά την παρουσία της εν λόγω ουσίας, καθιστώντας τους γνωστό τουλάχιστον το όνομα της επίμαχης ουσίας.

(¹) ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Λεττονίας

(Υπόθεση C-151/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Συμβολαιογράφοι — Προϋπόθεση περί ιθαγενείας — Άρθρο 51 ΣΛΕΕ — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας)

(2015/C 363/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Rubene και H. Stønlbæk)

Καθή: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: D. Peļše, I. Kalniņš και K. Freimanis)

Παραβαινουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και J. Vláčil), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Tátrai και M. Fehér)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Λεττονίας, επιβάλλοντας προϋπόθεση περί ιθαγενείας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Λεττονίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ουγγαρία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 4) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 159 της 26.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Varas Cíveis de Lisboa (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ. κατά Estado português

(Υπόθεση C-160/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων — Έννοια της μεταβίβασης εγκαταστάσεων — Υποχρέωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος δυνάμει του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Φερόμενη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης καταλογιζόμενη σε εθνικό δικαστήριο οι αποφάσεις του οποίου δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά τη χορήγηση αποζημιώσεως για ζημία προκληθείσα από τέτοιου είδους παραβίαση από την προηγούμενη ακύρωση της δικαστικής απόφασης η οποία προκάλεσε τη συγκεκριμένη ζημία)

(2015/C 363/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Varas Cíveis de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

João Filipe Ferreira da Silva e Brito κ.λπ.

κατά

Estado português

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι ο όρος «μεταβίβαση εγκαταστάσεων» καλύπτει περίπτωση κατά την οποία επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στην αγορά των ναυλωμένων πτήσεων λύεται με απόφαση του πλειοψηφούντος μετόχου της, ο οποίος είναι επίσης επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα της αεροπορίας, και στην οποία, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως, η δεύτερη εταιρία υπεισέρχεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της λυθείσας εταιρίας στις συμβάσεις μισθώσεως αεροσκαφών και στις τρέχουσες συμβάσεις ναυλωμένων πτήσεων που συνήφθησαν με διοργανωτές ταξιδίων, ασκεί τη δραστηριότητα που προηγουμένως ασκούσε η λυθείσα εταιρία, επαναπροσλαμβάνει ορισμένους από τους εργαζομένους που απασχολούνταν έως τότε στην εταιρία αυτή και τους αναθέτει όμοια καθήκοντα, και λαμβάνει στοιχεία ελαφρού εξοπλισμού από την εν λόγω εταιρία.
- 2) Το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου οφείλει να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας της μεταβίβασης εγκαταστάσεως, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, οι οποίες χαρακτηρίζονται τόσο από την ύπαρξη αντιφατικών νομολογιακών τάσεων σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά την έννοια αυτή όσο και από τα επαναλαμβανόμενα ερμηνευτικά προβλήματα που δημιουργεί η έννοια στα διάφορα κράτη μέλη.
- 3) Το δίκαιο της Ένωσης και, ιδίως, οι αρχές που ανέπτυξε το Δικαστήριο όσον αφορά την ευθύνη του Δημοσίου για τις ζημιές που προκαλούνται σε ιδιώτες εξαιτίας της παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης από εθνικό δικαστήριο οι αποφάσεις του οποίου δεν υπόκεινται στα ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία επιβάλλει ως προαπαιτούμενο την προηγούμενη ακύρωση της βλαπτικής αποφάσεως που εξέδωσε το εν λόγω δικαστήριο, ενώ τέτοιου είδους ακύρωση αποκλείεται στην πράξη.

⁽¹⁾ EE C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eleonore Prüller-Frey κατά Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Υπόθεση C-240/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ευθύνη αερομεταφορέα σε περίπτωση ατυχήματος — Αγωγή αποζημιώσεως — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Κανονισμός (ΕΚ) 2027/97 — Πτήση πραγματοποιηθείσα δωρεάν από τον ιδιοκτήτη ακινήτου με σκοπό την κατόπτευση του ακινήτου αυτού από πιθανό αγοραστή — Κανονισμός (ΕΚ) 864/2007 — Ευθεία αγωγή που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης)

(2015/C 363/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eleonore Prüller-Frey

κατά

Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2027/97 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1997, για την ευθύνη των αερομεταφορέων όσον αφορά την αεροπορική μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 889/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2002, και το άρθρο 1, παράγραφος 1, της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, συναφθείσα στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999 και εγκριθείσα εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση 2001/539/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στο να εξεταστεί βάσει του άρθρου 17 της Συμβάσεως αυτής η αγωγή αποζημιώσεως που ασκήθηκε από πρόσωπο το οποίο, ενώ ήταν επιβάτης αεροσκάφους που είχε τον ίδιο τόπο απογειώσεως και προσγειώσεως εντός κράτους μέλους και μεταφέρθηκε δωρεάν με σκοπό την κατόπτευση ακινήτου στο πλαίσιο σχεδιαζόμενης δικαιοπραξίας επί του ακινήτου αυτού με τον κυβερνήτη του εν λόγω αεροσκάφους, υπέστη σωματική βλάβη εξαιτίας της πτώσεως του αεροσκάφους αυτού.
- 2) Το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II»), έχει την έννοια ότι, υπό τις συνθήκες της υποθέσεως της κύριας δίκης, η άσκηση ευθείας αγωγής από τον ζημιωθέντα κατά του ασφαλιστή του υπόχρεου σε καταβολή αποζημιώσεως είναι δυνατή όταν η αγωγή αυτή προβλέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην εξωσυμβατική ενοχή, ανεξαρτήτως του τι προβλέπει το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση ασφαλίσεως που επέλεξαν οι συμβαλλόμενοι στην εν λόγω σύμβαση.

⁽¹⁾ EE C 261 της 11.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) κατά Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

(Υπόθεση C-266/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 2, σημείο 1 — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Εργαζόμενοι μη έχοντες σταθερό ή συνήθη τόπο εργασίας — Χρόνος μεταβάσεως από την κατοικία του εργαζομένου στον χώρο του πρώτου πελάτη και από τον χώρο του τελευταίου πελάτη στην κατοικία του εργαζομένου)

(2015/C 363/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

l'Audiencia Nacional

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

κατά

Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, όπου οι εργαζόμενοι δεν έχουν σταθερό ή συνήθη τόπο εργασίας, συνιστά «χρόνο εργασίας», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, ο χρόνος μετακινήσεώς τους για τις καθημερινές τους μεταβάσεις από την κατοικία τους στον χώρο του πρώτου πελάτη, τον οποίο καθορίζει ο εργοδότης τους, και από τον χώρο του τελευταίου τέτοιου πελάτη στην κατοικία τους

⁽¹⁾ EE C 282 της 25.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-363/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπόλ — Κατάλογος τρίτων κρατών και οργανισμών με τα οποία η Ευρωπόλ συνάπτει συμφωνίες — Καθορισμός της νομικής βάσεως — Εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Νομική βάση που έχει καθοριστεί από το παράγωγο δίκαιο — Διάκριση μεταξύ νομοθετικών πράξεων και εκτελεστικών μέτρων — Διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής)

(2015/C 363/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon, K. Plešniak και K. Michael)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláciil και J. Škeřík), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér, G. Szima και M. Bóra)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία και η Ουγγαρία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 329 της 22.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Aliny Wojciechowski κατά Office national des pensions (ONP)

(Υπόθεση C-408/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συνταξιούχος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων της, ασκούσε μισθωτή δραστηριότητα στο κράτος μέλος όπου υπηρέτησε — Συνταξιοδοτικό δικαίωμα δυνάμει εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος μισθωτών — Μονάδα του ασφαλιστικού βίου — Άρνηση χορηγήσεως της συντάξεως γήρατος μισθωτού — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)

(2015/C 363/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aliny Wojciechowski

κατά

Office national des pensions (ONP)

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θεοπίσθησε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1080/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία είναι δυνατή η περικοπή ή η άρνηση απονομής συντάξεως γήρατος οφειλόμενης σε μισθωτό εργαζόμενο, υπήκοο αυτού του κράτους μέλους, βάσει του ασφαλιστικού χρόνου που αυτός διένυσε υπό τη νομοθεσία του ίδιου κράτους μέλους, όταν το σύνολο των ετών της ασφαλιστικής διαδρομής του εν λόγω εργαζομένου ως μισθωτού στο εν λόγω κράτος μέλος και ως μονίμου υπαλλήλου της Ένωσης υπηρετούντος στο ίδιο κράτος μέλος υπερβαίνει τη μονάδα του ασφαλιστικού βίου των 45 ετών που προβλέπεται από την εν λόγω νομοθεσία, καθόσον, λόγω της μεθόδου υπολογισμού του κλάσματος που εκφράζει την αναλογία της συντάξεως βάσει του συστήματος της Ένωσης, η περικοπή αυτή είναι μεγαλύτερη από εκείνη που θα ίσχυε αν ο εν λόγω εργαζόμενος είχε συμπληρώσει το σύνολο της σταδιοδρομίας του ως υπάλληλος στο επίμαχο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ EE C 421 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Δήμος Κρωπίας Αττικής κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

(Υπόθεση C-473/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Καθεστώς προστασίας του ορεινού όγκου του Υμηττού — Διαδικασία τροποποίησης — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας αυτής — Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας)

(2015/C 363/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Δήμος Κρωπίας Αττικής

κατά

Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, στοιχείο α', και 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, έχουν την έννοια ότι για την έκδοση πράξεως εμπεριέχουσας σχέδιο ή πρόγραμμα σχετικό με τη χωροταξική οργάνωση και τις χρήσεις γης και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2001/42, με το οποίο τροποποιείται προϋφιστάμενο σχέδιο ή πρόγραμμα, δεν χωρεί απαλλαγή από την υποχρέωση πραγματοποίησης εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων βάσει της οδηγίας αυτής, για τον λόγο ότι η πράξη αυτή εξειδικεύει και υλοποιεί ρυθμιστικό σχέδιο θεσπισθέν με ιεραρχικώς υπερκείμενη πράξη το οποίο δεν είχε υποβληθεί σε τέτοια περιβαλλοντική εκτίμηση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 12.1.2015.

Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ

(Γνωμοδότηση 2/15)

(2015/C 363/22)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούσα

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: U. Wölker, B. De Meester, M. Kocjan, R. Vidal Puig)

Ερώτημα που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο

Διαθέτει η Ένωση την απαιτούμενη αρμοδιότητα να υπογράψει και να συνάψει μόνη της τη Συμφωνία Ελευθέρων Συναλλαγών με τη Σιγκαπούρη; Ειδικότερα,

- ποιες από τις διατάξεις της Συμφωνίας εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης;
- ποιες από τις διατάξεις της Συμφωνίας εμπίπτουν στις συντρέχουσες αρμοδιότητες της Ένωσης; και
- περιλαμβάνει η Συμφωνία τυχόν διατάξεις οι οποίες εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) στις 10 Ιουλίου 2015 — *Stadt Wiener Neustadt***(Υπόθεση C-348/15)**

(2015/C 363/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο*Verwaltungsgerichtshof***Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**Ανααιρεσείουσα: *Stadt Wiener Neustadt*Παρεμβαίνουσα: *A.S.A. Abfall Service AG*Καθής διοικητική αρχή: *Niederösterreichische Landesregierung***Προδικαστικό ερώτημα:**

Απαγορεύουν οι διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 1, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ή/και το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽²⁾, μία εθνική ρύθμιση κατά την οποία τα έργα για τα οποία υφίστατο υποχρέωση διενέργειας εκτιμήσεων των επιπτώσεων τους στο περιβάλλον, όμως δεν διέθεταν άδεια βάσει του εθνικού *Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz* (UVP-G 2000), αλλά μόνο βάσει κάποιου ειδικού νόμου (π.χ. κατά τον *Abfallwirtschaftsgesetz* [νόμο περί διαχείρισης αποβλήτων — AWG]), η άδεια δε αυτή δεν μπορούσε να ακυρωθεί στις 19 Αυγούστου 2009 (ημερομηνία έναρξης της ισχύος του τροποποιημένου UVP-G 2009) λόγω παρελεύσεως της προβλεπόμενης από το εθνικό δίκαιο τριετούς προθεσμίας (άρθρο 3, παράγραφος 6 UVP-G 2000), τεκμαίρεται ότι είναι αδειοδοτημένα κατά τον UVP-G 2000, ή συνάδει μία τέτοια ρύθμιση με τις κατοχυρωμένες από το δίκαιο της Ένωσης αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L, 175, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Bundesfinanzhof* (Γερμανία) στις 23 Ιουλίου 2015 — *Landkreis Potsdam-Mittelmark* κατά *Finanzamt Brandenburg***(Υπόθεση C-400/15)**

(2015/C 363/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο*Bundesfinanzhof*

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Καθή: Finanzamt Brandenburg

Προδικαστικό ερώτημα

Το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Umsatzsteuergesetz [νόμος για τον φόρο κύκλου εργασιών] ορίζει ότι η παράδοση, η εισαγωγή ή η ενδοκοινοτική κτήση αγαθού το οποίο ο επιχειρηματίας χρησιμοποιεί για τις ανάγκες της επιχειρήσεώς του σε ποσοστό κατώτερο του 10 % λογίζεται ότι δεν τελέσθηκε για τις ανάγκες της επιχειρήσεως —αποκλείοντας κατά συνέπεια την έκπτωση φόρου.

Η διάταξη στηρίζεται στο άρθρο 1 της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2004 (2004/817/ΕΚ⁽¹⁾), το οποίο επιτρέπει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, να αποκλείει από την έκπτωση ΦΠΑ εκροές για αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται σε ποσοστό ανώτερο του 90 % για τις ιδιωτικές ανάγκες του υποκείμενου στον φόρο ή του προσωπικού του, ή γενικότερα για χρήση ξένη προς τις ανάγκες της επιχειρήσεως.

Ισχύει η εν λόγω εξουσιοδότηση —βάσει του γράμματός της— μόνο για τις περιπτώσεις που ρυθμίζονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (άρθρο 26 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας) ή επιπλέον και για όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες αγαθό ή υπηρεσία χρησιμοποιείται μόνο εν μέρει για τις ανάγκες επιχειρήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 357, σ. 33.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) στις 29 Ιουλίου 2015 — Wolfgang Schmidt κατά Christiane Schmidt

(Υπόθεση C-417/15)

(2015/C 363/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Wolfgang Schmidt

Εναγομένη: Christiane Schmidt

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει στη διάταξη του άρθρου 24, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012⁽¹⁾, η οποία προβλέπει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτου, η διαδικασία για την ακύρωση συμβάσεως δωρεάς λόγω δικαιοπρακτικής ανικανότητας του δωρητή και την εγγραφή στο κτηματολόγιο της διαγραφής του δικαιώματος κυριότητας του δωρεοδόχου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 31 Ιουλίου 2015 — Xavier Ormaetxea Garai και Bernardo Lorenzo Almendros κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-424/15)

(2015/C 363/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Xavier Ormaetxea Garai και Bernardo Lorenzo Almendros

Καθού: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με την οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002 ⁽¹⁾, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, από την άποψη της πραγματικής προστασίας του γενικού συμφέροντος που ανατίθεται στον εθνικό ρυθμιστικό φορέα στον συγκεκριμένο τομέα, η ίδρυση από τον εθνικό νομοθέτη ρυθμιστικού και εποπτικού φορέα που ανταποκρίνεται σε μη εξειδικευμένο θεσμικό πρότυπο, βάσει του οποίου συγχωνεύονται στον ίδιο οργανισμό οι προϋφιστάμενοι φορείς ελέγχου στους τομείς, μεταξύ άλλων, της ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών και του ανταγωνισμού;
- 2) Πρέπει οι κατά το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3α, της οδηγίας 2002/21/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK ⁽²⁾, προϋποθέσεις «ανεξαρτησίας» των εθνικών ρυθμιστικών αρχών δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών να είναι ανάλογες των απαιτούμενων για τις εθνικές αρχές ελέγχου της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά το άρθρο 28 της οδηγίας 95/46/EK ⁽³⁾;
- 3) Εφαρμόζεται το σκεπτικό που αναπτύσσεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Απριλίου 2014 ⁽⁴⁾ στην περίπτωση που οι επικεφαλής της εθνικής ρυθμιστικής αρχής των τηλεπικοινωνιών απολύονται πριν από τη λήξη της θητείας τους κατ' επιταγή νέου νομικού πλαισίου, που προβλέπει τη σύσταση εποπτικού οργάνου στο οποίο συγχωνεύονται διάφορες εθνικές αρχές ρυθμίσεως ρυθμιζόμενων τομέων; Μπορεί να θεωρηθεί ότι συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 3α, της οδηγίας 2002/21/EK η εν λόγω πρόωγη απόλυση, η οποία οφείλεται απλώς στην έναρξη ισχύος νέου εθνικού νόμου και όχι στο ότι στο πρόσωπο των κατόχων των θέσεων δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που εκ των προτέρων καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 337, σ. 37.

⁽³⁾ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 7 Αυγούστου 2015 — Asociación Profesional Elite Taxi κατά Uber Systems Spain, S.L.

(Υπόθεση C-434/15)

(2015/C 363/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Asociación Profesional Elite Taxi

Εναγόμενη: Uber Systems Spain, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο μέτρο που το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/123/EK ⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας τις δραστηριότητες μεταφορών, πρέπει η κερδοσκοπική δραστηριότητα που ασκεί η εναγομένη, η οποία συνίσταται στη διαμεσολάβηση μεταξύ του ιδιοκτήτη οχήματος και του προσώπου που επιθυμεί να μετακινηθεί εντός της πόλεως, μέσω της διαχείρισης των μέσων πληροφορικής —διεπαφή και εφαρμογή λογισμικού «έξυπνων τηλεφώνων και τεχνολογικής πλατφόρμας», κατά την εναγομένη— που επιτρέπουν τη σύνδεσή τους, να θεωρηθεί απλή δραστηριότητα στον τομέα των μεταφορών ή πρέπει να θεωρηθεί ηλεκτρονική υπηρεσία διαμεσολαβήσεως ή υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/34/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών;
- 2) Στο πλαίσιο του προσδιορισμού του νομικού χαρακτήρα της εν λόγω δραστηριότητας, μπορεί αυτή να θεωρηθεί εν μέρει υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών και πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να καλύπτεται η ηλεκτρονική υπηρεσία διαμεσολαβήσεως από την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όπως αυτή κατοχυρώνεται στην κοινοτική νομοθεσία — άρθρο 56 ΣΛΕΕ και οδηγίες 2006/123/EK και 2000/31/EK ⁽³⁾;
- 3) Εάν θεωρηθεί ότι η υπηρεσία που παρέχει η UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., δεν είναι υπηρεσία στον τομέα των μεταφορών και, ως εκ τούτου, εμπίπτει στις περιπτώσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2006/123, αντιβαίνει το περιεχόμενο του άρθρου 15 του νόμου περί αθέμιτου ανταγωνισμού —που αφορά την παράβαση των κανόνων που ρυθμίζουν την ανταγωνιστική δραστηριότητα— στην οδηγία 2006/123 και ειδικότερα στο άρθρο 9 περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως και των συστημάτων χορηγήσεως άδειας, όταν η παραπομπή σε εθνικούς νόμους ή νομικούς κανόνες δεν λαμβάνει υπόψη ότι το σύστημα χορηγήσεως αδειών ή εξουσιοδοτήσεων δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι περιοριστικό ή δυσανάλογο, δηλαδή δεν μπορεί να εμποδίζει αδικαιολόγητα την ελευθερία εγκαταστάσεως;
- 4) Εάν επιβεβαιωθεί ότι η οδηγία 2000/31/EK εφαρμόζεται στην υπηρεσία που παρέχει η UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., συνιστούν οι περιορισμοί που επιβάλλει κράτος μέλος στην ελεύθερη παροχή της ηλεκτρονικής υπηρεσίας διαμεσολαβήσεως από άλλο κράτος μέλος, με τη μορφή της εξαρτήσεως της παροχής της υπηρεσίας από τη χορήγηση άδειας ή με τη μορφή δικαστικής διαταγής παύσεως της παροχής της ηλεκτρονικής υπηρεσίας διαμεσολαβήσεως κατ' εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας περί αθέμιτου ανταγωνισμού, έγκυρα μέτρα τα οποία αποτελούν εξαιρέσεις στο άρθρο 3, παράγραφος 2, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31/EK;

⁽¹⁾ ΕΕ L 376, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ L 204, σ. 37.

⁽³⁾ Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Αυγούστου 2015 — GROFA GmbH κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-435/15)

(2015/C 363/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: GROFA GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hannover

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Δύνатаι ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1249/2011 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία ⁽¹⁾, να εφαρμοσθεί κατ' αναλογία στα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης προϊόντα (GoPro HERO3 «Black Edition», «Black Edition Surf» και «Black Edition Motorsport»);

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

Είναι έγκυρος ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1249/2011;

2) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα 1 α) ή 1 β):

α) Δύνатаι ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 876/2014 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2014, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία ⁽²⁾, να εφαρμοσθεί κατ' αναλογία στα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης προϊόντα;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

Είναι έγκυρος ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 876/2014;

3) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα 1 α) ή 1 β):

Πρέπει οι επεξηγηματικές σημειώσεις της Επιτροπής για τη διάκριση 8525 8030 και τις διακρίσεις 8525 8091 και 8525 8099 ΣΟ ⁽³⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εγγραφή με «διάρκεια μίας ενιαίας ακολουθίας βίντεο τουλάχιστον 30 λεπτών» υφίσταται ακόμη και όταν η ακολουθία βίντεο εγγράφεται σε χωριστά αρχεία εκ των οποίων το καθένα έχει διάρκεια μικρότερη των 30 λεπτών, εφόσον ο θεατής δεν δύναται να αντιληφθεί τη μετάβαση μεταξύ των αρχείων κατά την αναπαραγωγή της εγγραφής;

4) Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα 1 α) ή 1 β) και καταφατική απάντηση στα ερωτήματα 2 α), 2 β) και 3:

Αποκλείεται η κατάταξη στη διάκριση 8525 8099 ΣΟ των βιντεοκαμερών που μπορούν να εγγράψουν σήματα από εξωτερικές πηγές για τον λόγο ότι η αναπαραγωγή των σημάτων αυτών δεν είναι δυνατή με τη χρήση εξωτερικού τηλεοπτικού δέκτη ή εξωτερικού μόνιτορ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 319, σ. 39.

⁽²⁾ ΕΕ L 240, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ 2015, C 75, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 19 Αυγούστου 2015 — Belgische Staat κατά Comm. V.A. Wereldhave Belgium κ.λπ.

(Υπόθεση C-448/15)

(2015/C 363/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Belgische Staat

Εφεσίβλητες: Comm. V.A. Wereldhave Belgium, NV Wereldhave International και NV Wereldhave

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 90/435/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη εθνικού δικαίου η οποία δεν απαλλάσσει από τον βελγικό παρακρατούμενο φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες τα μερίσματα που καταβάλλονται από βελγική θυγατρική εταιρία σε εδρεύουσα στις Κάτω Χώρες μητρική εταιρία η οποία πληροί την προϋπόθεση ελάχιστης συμμετοχής και διατηρήσεώς της, επειδή η ολλανδική μητρική εταιρία είναι οργανισμός συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα που οφείλει να διανέμει στο ακέραιο τα κέρδη του στους μετόχους του και, υπό την προϋπόθεση αυτή, δύναται να τύχει του μηδενικού συντελεστή του φόρου εταιριών;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, πρέπει τα άρθρα 49 (πρώην άρθρο 43) και 63 (πρώην άρθρο 56) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως ισχύει από την τροποποίηση και την αρίθμηση στη Συνθήκη της Λισαβώνας) να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε διάταξη εθνικού δικαίου η οποία δεν απαλλάσσει από τον βελγικό παρακρατούμενο φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες τα μερίσματα που καταβάλλονται από βελγική θυγατρική εταιρία σε εδρεύουσα στις Κάτω Χώρες μητρική εταιρία η οποία πληροί την προϋπόθεση ελάχιστης συμμετοχής και διατηρήσεώς της, επειδή η ολλανδική μητρική εταιρία είναι οργανισμός συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα που οφείλει να διανέμει στο ακέραιο τα κέρδη του στους μετόχους του και, υπό την προϋπόθεση αυτή, δύναται να τύχει του μηδενικού συντελεστή του φόρου εταιριών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 6.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
24 Αυγούστου 2015 — Ποινική διαδικασία κατά Α, Β**

(Υπόθεση C-453/15)

(2015/C 363/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

A, B

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίωμα εκπομπής ενός τόνου ισοδύναμου διοξειδίου του άνθρακα κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου κατ' άρθρο 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, αποτελεί «άλλο παρόμοιο δικαίωμα» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 275, σ. 32.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 2 Σεπτεμβρίου 2015 — Openbaar Ministerie κατά A.

(Υπόθεση C-463/15)

(2015/C 363/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Openbaar Ministerie

Καθού: A.

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπουν το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ⁽¹⁾ στο κράτος μέλος εκτελέσεως να μεταφέρει αυτές τις διατάξεις στο εσωτερικό του δικαιο κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να θέτει τον όρο ότι η πράξη πρέπει να είναι αξιόποινη κατά το εσωτερικό του δικαιο αλλά και να τιμωρείται κατά το ίδιο αυτό δικαιο με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών;

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 7 Σεπτεμβρίου 2015 — Sjelle Autogenbrug I/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-471/15)

(2015/C 363/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Sjelle Autogenbrug I/S

Εφεσίβλητο: Skatteministeriet

Προδικαστικό ερώτημα

Δύνανται, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, τα εξαρτήματα οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους, που επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα της επαναχρησιμοποίησης οχημάτων και καταχωρισμένη ως υποκείμενη σε ΦΠΑ αφαιρεί από όχημα προκειμένου να τα μεταπωλήσει ως ανταλλακτικά, να θεωρηθούν μεταχειρισμένα αγαθά κατά την έννοια του άρθρου 311, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (οδηγίας περί ΦΠΑ);

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-346/12) ⁽¹⁾

[Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Τομέας σπωροκηπευτικών — Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή χορηγηθείσα στις οργανώσεις παραγωγών — Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής περί επιστροφής από την Ένωση του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχε χορηγήσει η Ουγγαρία στις οργανώσεις της παραγωγών — Άρθρο 103ε του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 — Άρθρο 97 του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007]

(2015/C 363/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Fehér και K. Szíjjártó, στη συνέχεια, M. Fehér)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Béres, N. Donnelly και B. Schima)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2012) 3324 της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2012, σχετικά με εθνική χρηματοδοτική συνδρομή χορηγηθείσα στις οργανώσεις παραγωγών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ουγγαρία φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 13.10.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Novartis Europharm κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-472/12) ⁽¹⁾

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άδεια κυκλοφορίας του γενόσημου φαρμάκου Zoledronic acid Teva Pharma — Ζολεδρονικό οξύ (zoledronic acid) — Περίοδος νόμιμης προστασίας των δεδομένων για τα φάρμακα αναφοράς Zometa και Aclasta, που περιέχουν τη δραστική ουσία ζολεδρονικό οξύ — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 και κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Γενική άδεια κυκλοφορίας — Περίοδος νόμιμης προστασίας των δεδομένων]

(2015/C 363/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: C. Schoonderbeek, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς, A. Sipos, στη συνέχεια M. Wilderspin, P. Mihaylova και M. Šimerdová)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Teva Pharma BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: K. Bacon, barrister, C. Firth, solicitor)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως C(2012) 5894 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2012, για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το προοριζόμενο για ανθρώπινη χρήση φάρμακο Zoledronic acid Teva Pharma — zoledronic acid.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Novartis Europharm Ltd θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Teva Pharma BV.

⁽¹⁾ ΕΕ C 389 της 15.12.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Nestlé Unternehmungen Deutschland κατά ΓΕΕΑ — Lotte (Απεικόνιση ενός κοάλα)

(Υπόθεση T-483/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που απεικονίζει ζώα κοάλα — Προγενέστερο τρισδιάστατο εθνικό σήμα KOALA-BÄREN και προγενέστερο εικονιστικό σήμα KOALA — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 363/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Jaeger-Lenz και P. Blumenthal, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: D. Walicka και D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Lotte Co. Ltd (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: M. Knitter και H. Bickel, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 2103/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Nestlé Schöller GmbH & Co. KG και Lotte Co. Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 3ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 2103/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Nestlé Schöller GmbH & Co. KG και Lotte Co. Ltd.
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH.
- 3) Η Lotte Co. Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Iran Liquefied Natural Gas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-5/13) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Οντότητα μη έχουσα κρατική υπόσταση — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Εσφαλμένη εκτίμηση — Ρύθμιση των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως)

(2015/C 363/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iran Liquefied Natural Gas Co. (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: J. Grayston, solicitor, G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, M. Gambardella και N. Pilkington, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και A. de Elera-San Miguel Hurtado)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 16), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.

- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθώςον εγγράφει το όνομα της *Iran Liquefied Natural Gas* στο παράρτημα ΙΧ του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 3) Τα αποτελέσματα της απόφασης 2012/635 και του εκτελεστικού κανονισμού 945/2012 διατηρούνται όσον αφορά την *Iran Liquefied Natural Gas*, έως την ημερομηνία λήξεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσθεμίας ασκήσεως αναιρέσεως ή, σε περίπτωση εμπρόθεσμης ασκήσεως αναιρέσεως, έως την απόρριψη της αναιρέσεως.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Iran Liquefied Natural Gas* στο πλαίσιο της παρούσας δίκης και της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 23.2.2013.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Novartis Europharm κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-67/13) ⁽¹⁾**

**[«Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του γενόσημου
φαρμάκου *Zoledronic acid Hospira* — ζοληντρονικό οξύ — Περίοδος προβλεπόμενης προστασίας των
δεδομένων για τα φάρμακα αναφοράς *Zometa* και *Aclasta*, που περιέχουν τη δραστική ουσία
ζοληντρονικό οξύ — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 και κανονισμός (ΕΚ) 726/
2004 — Συνολική άδεια κυκλοφορίας — Περίοδος προβλεπόμενης προστασίας των δεδομένων»]**

(2015/C 363/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: C. Schoonderbeek, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και M. Šimerdová)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθή: Hospira UK Ltd (Royal Leamington Spa, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικά N. Stoate και H. Austin, solicitors, J. Stratford, QC, στη συνέχεια M. Stoate και E. Vickers, solicitors, και J. Stratford)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της από 19 Νοεμβρίου 2012 εκτελεστικής απόφασης C (2012) 8605 τελικό της Επιτροπής, με την οποία χορηγήθηκε άδεια κυκλοφορίας για το φάρμακο που προορίζεται για ανθρώπινη χρήση *Zoledronic acid Hospira* — ζοληντρονικό οξύ, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Novartis Europharm Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Hospira UK Ltd.

⁽¹⁾ ΕΕ C 101 της 6.4.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 — Iralco κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-158/13) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλήρη εκτιμήσεως)

(2015/C 363/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iranian Aluminium Co. (Iralco) (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Millar και S. Ashley, solicitors, M. Lester και M. Harpold, barristers)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και I. Rodios)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 71), καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 55), καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της Iranian Aluminium Co. (Iralco) στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.

- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον προβλέπει την εγγραφή της επωνυμίας της *Iralco* στο παράρτημα ΙΧ του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 3) Τα αποτελέσματα της απόφασης 2012/829 εξακολουθούν να ισχύουν όσον αφορά την *Iralco* μέχρι την έναρξη ισχύος της απόφασης περί ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού 1264/2012.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, και τα έξοδα της *Iralco*.

(¹) ΕΕ C 147 της 25.5.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia κατά ΓΕΕΑ — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)

(Υπόθεση T-387/13) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος COLOMBIANO HOUSE — Προγενέστερη προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη Café de Colombia — Άρθρα 13 και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 363/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia (Μπογκοτά, Κολομβία) (εκπρόσωποι: A. Pomares Caballero και M. Pomares Caballero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: G. Bertoli και Ó. Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Nadine H3l3ne Jeanne Hautrive (Chatou, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Beaumont, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Μαΐου 2013 (υπόθεση R 757/2012-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Federaci3n Nacional de Cafeteros de Colombia και Nadine H3l3ne Jeanne Hautrive.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Μαΐου 2013 (υπόθεση R 757/2012-5).

- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia*.
- 3) Η *Nadine Hélène Jeanne Hautrive* φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 274 της 21.9.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — *Miettinen* κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-395/13) (¹)

[«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου επί των προτάσεων οδηγίας και κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ποινικές κυρώσεις εφαρμοστέες επί πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και επί χειραγωγήσεων αγοράς — Μερική άρνηση — Εξαίρεση που αφορά την προστασία παροχής νομικών συμβουλών — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων»]

(2015/C 363/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Samuli Miettinen (Esroo, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και E. Raedts, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικά K. Pellinghelli, P. Plaza García και K. Toomus, στη συνέχεια P. Plaza García, A. Jensen και M. Bauer)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του προσφεύγοντος: Βασιλείο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: αρχικά A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg και C. Hagerman, στη συνέχεια A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, E. Karlsson, L. Swedenborg και F. Sjövall), και Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: N. Grünberg)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, με την οποία δεν επιτράπη η πλήρης πρόσβαση στο έγγραφο υπ' αριθ. 12979/12, της 27ης Ιουλίου 2012, στο οποίο περιλαμβάνεται η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου σχετικά με προτάσεις οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ποινικές κυρώσεις εφαρμοστέες επί πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και επί χειραγωγήσεων αγοράς, κανονισμού σχετικά με πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τη χειραγωγήση αγοράς, και άλλων μέτρων σχετικά με την εναρμόνιση των διοικητικών κυρώσεων στο πλαίσιο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνονται η από 13 Μαΐου 2013 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία δεν επιτράπη η πλήρης πρόσβαση στο έγγραφο υπ' αριθ. 12979/12, της 27ης Ιουλίου 2012, στο οποίο περιλαμβάνεται η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου σχετικά με προτάσεις οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ποινικές κυρώσεις εφαρμοστέες επί πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και επί χειραγωγήσεων αγοράς, κανονισμού σχετικά με πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τη χειραγωγήση αγοράς, και άλλων μέτρων σχετικά με την εναρμόνιση των διοικητικών κυρώσεων στο πλαίσιο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, καθώς και το από 23 Ιουλίου 2013 έγγραφο του Συμβουλίου.
- 2) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Samuli Miettinen.
- 3) Το Βασίλειο της Σουηδίας και η Δημοκρατία της Εσθονίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 21.9.2013.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2015 — Brouillard κατά Δικαστηρίου
(Υπόθεση T-420/13) ⁽¹⁾**

**(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Σύναψη συμβάσεων-πλαisiών —
Μετάφραση νομικών κειμένων προς τη γαλλική — Πρόσκληση προς υποβολή προσφοράς —
Αποκλεισμός προταθέντος υπεργολάβου — Επαγγελματική ικανότητα — Απαίτηση ολοκληρώσεως
νομικών σπουδών — Αναγνώριση πτυχίων — Αναλογικότητα — Διαφάνεια)**

(2015/C 363/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alain Laurent Brouillard (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς J.-M. Gouazé, στη συνέχεια J. Pertek και D. Dagayan, δικηγόροι)

Καθού: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Placco)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως των από 5 Ιουνίου 2013 επιστολών του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την IDEST Communication SA, με τις οποίες την κάλεσε, αφενός, να υποβάλει προσφορές στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού με διαπραγμάτευση για τη σύναψη συμβάσεων-πλαisiών για τη μετάφραση νομικών κειμένων από ορισμένες επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τη γαλλική (ΕΕ 2013/S 047-075037) και, αφετέρου, να επιβεβαιώσει ότι δεν θα ανατεθεί στον προσφεύγοντα η παροχή των υπηρεσιών που αφορούσε η σύμβαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον *Alain Laurent Brouillard* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 325 της 9.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ricoh Belgium κατά Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-691/13) ⁽¹⁾

(«Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών και προμηθειών — Διαγωνισμός — Ασπρόμαυρα πολυμηχανήματα και υπηρεσίες συντηρήσεως — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζόμενου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαφάνεια»)

(2015/C 363/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ricoh Belgium NV (Vilvorde, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. Braeckvelt και A. De Visscher, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Βιτσεντζάτος και K. Michael, επικουρούμενοι από τους B. Van Vooren και J. Weytjens, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της από 29 Οκτωβρίου 2013 απόφασης του Συμβουλίου περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του διαγωνισμού UCA 034/13, σχετικά με την αγορά ή τη μίσθωση ασπρόμαυρων πολυμηχανημάτων (MFP) και συναφών υπηρεσιών συντηρήσεως στα κτίρια που χρησιμοποιούνται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2013/S 83-1 38901, και περί αναθέσεως της συμβάσεως σε άλλον διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την από 29 Οκτωβρίου 2013 απόφαση του Συμβουλίου να απορρίψει την προσφορά που υπέβαλε η *Ricoh Belgium NV* στο πλαίσιο του διαγωνισμού UCA 034/13, σχετικά με την αγορά ή τη μίσθωση ασπρόμαυρων πολυμηχανημάτων (MFP) και συναφών υπηρεσιών συντηρήσεως στα κτίρια που χρησιμοποιούνται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και να αναθέσει τη σύμβαση σε άλλον διαγωνιζόμενο, όσον αφορά την παρτίδα 4.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 52 της 22.2.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — Bundesverband Deutsche Tafel κατά ΓΕΕΑ — Tiertafel Deutschland (Tafel)

(Υπόθεση T-710/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα Tafel — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 363/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Koerl, E. Celenk και S. Vollmer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Pohlmann, στη συνέχεια M. Fischer)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Nitschke, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Οκτωβρίου 2013 (υπόθεση R 1074/2012-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Tiertafel Deutschland eV και της Bundesverband Deutsche Tafel eV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Οκτωβρίου 2013 (υπόθεση R 1074/2012-4).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bundesverband Deutsche Tafel eV.
- 3) Η Tiertafel Deutschland eV φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 — HTTS και Bateni κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-45/14) ⁽¹⁾

(«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Κριτήριο σχετικό με την παροχή ουσιαστικών υπηρεσιών στις IRISL ή φορείς που της ανήκουν, τελούν υπό τον έλεγχο τους ή ενεργούν για λογαριασμό τους — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Επιχειρηματική ελευθερία — Δικαίωμα στον σεβασμό της οικογενειακής ζωής — Αναλογικότητα»)

(2015/C 363/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) και Naser Bateni (Αμβούργο)
(εκπρόσωποι: αρχικώς M. Schlingmann και F. Lautenschlager, ακολούθως Schlingmann, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και J.-P. Hix)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 18) και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 3), κατά το μέτρο που αφορούν τους προσφεύγοντες

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον ενέγραψε το όνομα των HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping και του N. Bateni στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ.
- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον ενέγραψε το όνομα των HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping και του N. Bateni στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping και ο N. Bateni.

⁽¹⁾ ΕΕ C 71 της 8.3.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 — EMA κατά Drakeford(Υπόθεση T-231/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Απόφαση περί μη ανανέωσης — Άρθρο 8, πρώτο εδάφιο, του ΚΛΠ — Εκ νέου χαρακτηρισμός μιας συμβάσεως ορισμένου χρόνου ως συμβάσεως αορίστου χρόνου — Πλήρης δικαιοδοσία)

(2015/C 363/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) (εκπρόσωποι: T. Jabłoński και N. Rampal Olmedo, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: David Drakeford (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του ανααιρεσίοντος: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Gattinara· Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και E. Maurage· Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex) (εκπρόσωποι: H. Caniard και V. Peres de Almeida· Ευρωπαϊκή αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων (EFSA) (εκπρόσωποι: D. Detken, S. Gabbi και C. Pintado· καθώς και Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) (εκπρόσωποι: J. Mannheim και A. Daume)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2014, Drakeford κατά EMA (F-29/13, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2014:10).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2014, Drakeford κατά EMA (F-29/13, EU:F:2014:10), καθόσον το Δικαστήριο ΔΔ άσκησε με την απόφασή του αυτή την εξουσία του πλήρους δικαιοδοσίας ως προς τα χρηματικά ζητήματα για τη μετά την έκδοση της αποφάσεώς του περίοδο.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά τα λοιπά.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα όσον αφορά τον David Drakeford και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (EMA).
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex), η Ευρωπαϊκή αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων (EFSA) και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα που αφορούν την πρωτόδικη διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 30.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Bankia κατά ΓΕΕΑ — Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)

(Υπόθεση T-323/14) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Bankia — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα BANKY — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2015/C 363/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bankia, SA (Βαλένθια, Ισπανία) (εκπρόσωπος: F. De Barba, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Banco ActivoBank (Portugal), SA (Λισαβόνα, Πορτογαλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Φεβρουαρίου 2014 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 649/2013-2 και R 744/2013-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Banco ActivoBank (Portugal), SA και της Bankia, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 14ης Φεβρουαρίου 2014 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 649/2013-2 και R 744/2013-2), καθόσον έκανε δεκτή την προσφυγή του Banco ActivoBank (Portugal), SA, όσον αφορά τις «υπηρεσίες σχετικά με ακίνητα», τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και οι οποίες εμπίπτουν στην κλάση 36.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Bankia, SA και το ΓΕΕΑ φέρουν έκαστος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 11.08.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 — Volkswagen κατά ΓΕΕΑ (COMPETITION)

(Υπόθεση T-550/14) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος COMPETITION — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2015/C 363/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Wolfsburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Sander, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Μαΐου 2014 (υπόθεση R 2082/2013-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου COMPETITION ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Volkswagen AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 329 της 22.9.2014.

Προσφυγή της 10ης Αυγούστου 2015 — Petron κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-452/15)

(2015/C 363/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Andrei Petron (Αγ. Πετρούπολη, Ρωσία), Fedor Biryukov (Μόσχα, Ρωσία), Alexander Sotnichenko (Αγ. Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωπος: P. Richter, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απαγόρευση εισόδου στα κτήρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επέβαλε στους προσφεύγοντες στις 16 Ιουνίου 2015 ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι υπέστησαν δυσμενή διάκριση αποκλειστικώς και μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους και παρά την απαγόρευση του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν υφίστανται αντικειμενικοί λόγοι για την επιβληθείσα απαγόρευση εισόδου. Επιπλέον, κατά την άποψη των προσφευγόντων, η παρουσία τους στα κτήρια του Κοινοβουλίου δεν θα αποτελούσε κίνδυνο για την ασφάλεια ούτε για την ικανότητα λειτουργίας του Κοινοβουλίου.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Κατάχρηση εξουσίας

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι ενέργειες του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι προδήλως παντελώς αυθαίρετες και εκ διαμέτρου αντίθετες προς την απαγόρευση διακρίσεων που προβλέπει το πρωτογενές δίκαιο.

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Αυγούστου 2015 — European Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-477/15)

(2015/C 363/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο), European Dynamics Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Μ. Σφυρή, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού-εναγομένου περί αναθέσεως, σχετικά με το στάδιο 2 της διαδικασίας κλειστού διαγωνισμού ECHA/2014/86, η οποία κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες με την από 25 Ιουνίου 2014 επιστολή του καθού-εναγομένου και με την οποία γνωστοποιήθηκε σε αυτές ότι δεν επελέγη η προσφορά τους και ότι η εκτέλεση της συμβάσεως ανατέθηκε σε άλλη κοινοπραξία·
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω απώλειας της ευκαιρίας να τους ανατεθεί η εκτέλεση της συμβάσεως, καταβάλλοντας αποζημίωση ύψους 520 000 ευρώ· και
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα και να τον υποχρεώσει να καταβάλει στις προσφεύγουσες-εναγόμενες κάθε άλλο έξοδο στο οποίο υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, τούτο δε ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής-αγωγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι ο ECHA παρέβη την υποχρέωσή του να αιτιολογήσει την εκ μέρους του αξιολόγηση της προσφοράς που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, καθόσον δεν παρέθεσε τα σχετικά πλεονεκτήματα της προσφοράς την οποία προέκρινε.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι ο ECHA υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της προσφοράς που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες, επικουρικώς δε από το ότι ο καθού-εναγόμενος εισήγαγε νέα και άγνωστα στους υποψηφίους κριτήρια κατά το στάδιο της αξιολόγησής των προσφορών.

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2015 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-492/15)**

(2015/C 363/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Lufthansa AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Martin-Ehlers, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση SA.21121 (C 29/2008) (πρώην NN 54/2007), αεροδρόμιο Frankfurt Hahn και Ryanair·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τα εξής:

- διαδικαστικές παραβάσεις λόγω μη περαιτέρω διαβουλεύσεως με την προσφεύγουσα το 2014,
- ελλιπής περιγραφή της υποθέσεως μολονότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως η καθής τελούσε εν γνώσει των πραγματικών περιστατικών,
- εσφαλμένη παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών καθόσον η Επιτροπή, μην έχοντας λάβει υπόψη ορισμένα πραγματικά περιστατικά, εκθέτει την υπόθεση κατά τρόπο εσφαλμένο,
- πρόδηλες αντιφάσεις της προσβαλλόμενης αποφάσεως,
- εσφαλμένη νομική εκτίμηση των μέτρων υπέρ του οικείου αερολιμένα καθόσον κρίθηκε ότι ορισμένα μέτρα δεν στοιχειοθετούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και ότι άλλα αποτελούν κρατικές ενισχύσεις που συμβιβάζονται με την κοινή αγορά,
- εσφαλμένη νομική εκτίμηση των μέτρων υπέρ της ενδιαφερόμενης αεροπορικής εταιρίας καθόσον αυτά στοιχειοθετούν κρατικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2015 — Fontem Holdings 4 κατά ΓΕΕΑ (BLU ECIGS)

(Υπόθεση T-511/15)

(2015/C 363/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fontem Holdings 4 BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Poulter, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «BLU ECIGS» — Υπ' αριθ. 12 579 603 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση R 2697/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την από 22 Αυγούστου 2014 απόφαση του εξεταστή σχετικά με την υπ' αριθ. 12 579 603 αίτηση καταχωρίσεως·
- να δεχθεί την υπ' αριθ. 12 579 603 αίτηση καταχωρίσεως.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2015 — myToys.de κατά ΓΕΕΑ — Laboratorios Indas (myBaby)

(Υπόθεση T-519/15)

(2015/C 363/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: myToys.de GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Hauss-Löhde και M. Mette, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «myBaby» — Υπ' αριθ. 10 846 426 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση R 1002/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Ιουνίου 2015 στην υπόθεση R 1002/2014-2·
- να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της·
- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Μαΐου 2015 στην υπόθεση R 1137/2014-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 216/96, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — Terna κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-544/15)

(2015/C 363/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Terna — Rete elettrica nazionale SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Police, L. Di Via, F. Covone, D. Carria, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών (Γενική Διεύθυνση Ενέργειας — SRD.3 — Χρηματοοικονομική διαχείριση), με αριθμό Move.srd.3.dir(2015)2669621, της 6ης Ιουλίου 2015, κατά το μέρος που εξαιρείται η επιστροφή των δαπανών που πραγματοποίησε η Terna σε σχέση με τα έργα αριθ. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 και αριθ. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 και επιβάλλεται υποχρέωση επιστροφής των ποσών που χορηγήθηκαν σε σχέση με τα προαναφερθέντα έργα, όπως αναφέρεται στον συνημμένο στην προσβαλλόμενη πράξη πίνακα·
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών (Γενική Διεύθυνση Ενέργειας — SRD.3 — Χρηματοοικονομική διαχείριση), με αριθμό Move.srd.3.dir(2015)2669621, της 6ης Ιουλίου 2015, κατά το μέρος που η επιστροφή των δαπανών τις οποίες πραγματοποίησε η Terna σε σχέση με τα έργα αριθ. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 και αριθ. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 δεν μειώνεται μόνον σε συνάρτηση με τα κέρδη που πραγματοποίησε η CESI S.p.A.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της πράξεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών (Γενική Διεύθυνση Ενέργειας — SRD.3 — Χρηματοοικονομική διαχείριση), με αριθμό Move.srd.3.dir(2015)2669621, της 6ης Ιουλίου 2015, την οποία η Terna S.p.A. παρέλαβε στις 21 Ιουλίου 2015 (αριθ. πρωτοκόλλου 0011151), κατά το μέρος που αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 40, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/17/EK σε σχέση με τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν όσον αφορά τα έργα με αριθ. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 και αριθ. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 και επιβάλλεται υποχρέωση επιστροφής των ποσών που χορηγήθηκαν σε σχέση με τα προαναφερθέντα έργα, όπως αναφέρεται στον συνημμένο στην προσβαλλόμενη πράξη πίνακα, καθώς και κατά κάθε άλλης προγενέστερης ή εν πάση περιπτώσει συναφούς πράξεως, με ιδιαίτερη μνεία, εφόσον κριθεί αναγκαίο, στο χρεωστικό σημείωμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Γενική Διεύθυνση Ενέργεια (Διεύθυνση Β — Ασφάλεια εφοδιασμού, αγορές και δίκτυα ενέργειας, Β.1 — Ενεργειακή πολιτική, ασφάλεια εφοδιασμού και δίκτυα), με αριθμό ENER.B1(2014)509729, της 18ης Ιουνίου 2014, και στην έκθεση ελέγχου με αριθμό B22-09, της 1ης Φεβρουαρίου 2013, κατά το μέρος που κρίνονται μη επιλέξιμες για επιστροφή οι δαπάνες που πραγματοποίησε η Terna S.p.A. σε σχέση με τις υπηρεσίες που παρέσχε η CESI S.p.A. στο πλαίσιο των έργων.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά το παραδεκτό της προσφυγής.

- Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι οι συνέπειές της την αφορούν άμεσα και ατομικά, και ότι η εν λόγω πράξη, καίτοι δεν εμπεριέχει συγκεκριμένο εκτελεστικό μέτρο, πρέπει να θεωρείται οριστική και μη υποκειμένη σε μεταγενέστερη αναθεώρηση από την καθή.

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά την ουσία των αιτιάσεων, την εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 14 και του άρθρου 37 της οδηγίας 2004/17/EK όσον αφορά την υπεργολαβία υπηρεσιών, τη μη διεξαγωγή προηγούμενης έρευνας και την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξεως, την εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου III.7, παράγραφοι 1, 4 και 6, του παραρτήματος III της αποφάσεως D/207630 του 2008 και την εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου III.7, παράγραφοι 1, 4 και 6, του παραρτήματος III της αποφάσεως D/7181 του 2010, λόγω της αδικαιολόγητης μείωσης των επιστρεφόμενων ποσών των έργων ως αποτέλεσμα της προβαλλόμενης ως μη ορθής τυπικής εφαρμογής των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων από την Terna.

- Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η συμπεριληψη ρήτρας ενδεχόμενης υπεργολαβίας στις συμφωνίες-πλαίσια που συνήφθησαν μεταξύ της Terna και της CESI, ως αποτέλεσμα διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντίκειται στην οδηγία 2004/17/EK ούτε μπορεί να προβληθεί βάσιμα ως στοιχείο ενδεικτικό της ανυπαρξίας των τεχνικής φύσεως λόγων που επιτρέπουν την ανάθεση σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα.

— Η πράξη πάσχει και για έναν ακόμη λόγο, ο οποίος αφορά τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της σχέσεως μεταξύ της συμφωνίας-πλαίσιου και των επιμέρους συμβάσεων που ανέθεσε η Terna στη CESI.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 40, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/17/EK, καθόσον η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν υφίστανται οι προϋποθέσεις τεχνικής φύσεως οι οποίες επιτρέπουν την ανάθεση συμβάσεων σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα χωρίς προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού, και από τη μη διεξαγωγή προηγούμενης έρευνας και την έλλειψη αιτιολογίας της απορρίψεως της αιτήσεως επιστροφής.
 4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την εσφαλμένη εφαρμογή της οδηγίας 2004/17/EK και από την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που δημιουργήθηκε στην Terna λόγω αποκλεισμού της επιλεξιμότητας των αιτήσεων επιστροφής που αφορούν συμβάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στη συμφωνία-πλαίσιο, παρά τη δημοσίευση της αναθέσεως στην ΕΕΕΕ, και λόγω του ότι ορισμένα από τα ποσά δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης εφαρμογής των ευρωπαϊκών διαδικασιών περί συνάψεως συμβάσεων.
 5. Ο πέμπτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από την παραβίαση της αρχής του ευλόγου χαρακτήρα και της αναλογικότητας, ως εκ της αποφάσεως της Επιτροπής, λόγω της πλήρους εξαιρέσεως των αιτήσεων επιστροφής αντί της αναλογικής μειώσεώς τους.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 —
Αναγνώστου κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-72/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδοι προαγωγών 2010 και 2011 —
Πολλαπλασιαστικοί συντελεστές αναφοράς — Άρθρο 6, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Μεταβατικά
μέτρα για την περίοδο από 1ης Μαΐου 2004 έως 30 Απριλίου 2011 — Άρθρο 9 του παραρτήματος XIII
του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ — Καθορισμός ανωτάτων ορίων
προαγωγής — Μη εγγραφή στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων — Έννομο συμφέρον)

(2015/C 363/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Αναστάσιος Αναγνώστου (Woluwe-Saint-Pierre, Βέλγιο) και 24 άλλοι προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: J. Currall)

Αντικείμενο

Αφενός, η ακύρωση των αποφάσεων περί καθορισμού των ανωτάτων ορίων προαγωγής για τις περιόδους προαγωγών 2010 και 2011 στους βαθμούς AD13 και AD14 και, αφετέρου, η ακύρωση του πίνακα των υπαλλήλων που προάγονται στους βαθμούς AD13 και AD14 για την περίοδο προαγωγών 2010 καθώς και της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως προαγωγής πλειόνων άλλων υπαλλήλων στους βαθμούς AD12 ή AD13.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 2010 περί μη προαγωγής των Α. Αντούλα, D. Βruni, Δ. Νικολαΐδου-Καλλέργη και Α. Ξανθόπουλου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα τέσσερα εικοστά πέμπτα των δικαστικών της εξόδων και καταδικάζεται στα τέσσερα εικοστά πέμπτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες.
- 4) Οι προσφεύγοντες, πλην των Α. Αντούλα, D. Βruni, Δ. Νικολαΐδου-Καλλέργη και Α. Ξανθόπουλου, φέρουν τα είκοσι ένα εικοστά πέμπτα των δικαστικών τους εξόδων και καταδικάζονται στα είκοσι ένα εικοστά πέμπτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 290 της 01/10/2011, σ. 20.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Barnett
κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση F-20/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Σύνταξη — Σύνταξη αρχαιότητας — Πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — ΓΕΔ του άρθρου 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των ΓΔΕ — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ορισμός — Έλλειψη — Διάρκεια της επαγγελματικής δραστηριότητας του αιτούντος — Συνεκτίμηση ολόκληρης της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τόσο εντός των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσο και εκτός αυτών — Περιθώριο εκτιμήσεως του θεσμικού οργάνου — Νομιμότητα)

(2015/C 363/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inge Barnett (Roskilde, Δανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Nikolajsen, δικηγόρος, στη συνέχεια S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzec και K. Gambino, M. Troncoso Ferrer και F.-M. Hislair, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της ΕΟΚΕ με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της προσφεύγουσας περί πρόωρης συνταξιοδοτήσεως χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2013, περί καταρτίσεως του καταλόγου δικαιούχων για το 2013, του μέτρου που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που απέρριψε την υπαγωγή της I. Barnett στο εν λόγω μέτρο.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα της I. Barnett.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 10.6.2014, σ. 55.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — Gioria
κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-82/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικοί διαγωνισμοί — Διαγωνισμός EPSO/AST/126/12 — Δεσμοί συγγένειας μεταξύ μέλους της εξεταστικής επιτροπής και υποψηφίου — Σύγκρουση συμφερόντων — Άρθρο 27 του ΚΥΚ — Πρόσληψη υπαλλήλων που διαθέτουν τα πλέον υψηλά προσόντα ακεραιότητας χαρακτήρα — Απόφαση περί αποκλεισμού του υποψηφίου από τον διαγωνισμό)

(2015/C 363/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Roberto Gioria (Veruno, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Cornacchia, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον διαγωνισμό EPSO/AST/126/2012, για τον λόγο ότι δεν γνωστοποίησε στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού ότι είχε δεσμούς συγγένειας με ένα από τα μέλη της.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο R. Gioria φέρει το ήμισυ των εξόδων του.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδά της, καθώς και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο R. Gioria.

⁽¹⁾ ΕΕ C 388 της 3.11.2014, σ. 32.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 — *Silvan κατά Επιτροπής*

(Υπόθεση F-83/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Περίοδος προαγωγών 2013 — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Άρθρα 43 και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — ΓΔΕ της Επιτροπής — Έλλειψη νομιμότητας — Σύγκριση των προσόντων — Συνεκτίμηση των εκθέσεων αξιολογήσεως — Απουσία βαθμών ή αναλυτικών εκτιμήσεων — Σχόλια υπό μορφή κειμένου)

(2015/C 363/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juha Tapio Silvan (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas και J.-N. Louis, δικηγόροι, στη συνέχεια J.-N. Louis και N. de Montigny, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον επόμενο βαθμό (AST 10) στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2013 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο J. T. Silvan φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 12.1.2015, σ. 47.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 –
Weissenfels κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-92/14) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης — Περιεχόμενο μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε η διοίκηση σε συνταξιούχο υπάλληλο — Προσβολή της τιμής του προσφεύγοντος — Δεν συντρέχει — Διαβίβαση από τους εκπροσώπους των θεσμικών οργάνων προσωπικών δεδομένων του προσφεύγοντος προς τον δικηγόρο του στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Παράβαση του κανονισμού 45/2001 — Αναληθείς ισχυρισμοί όσον αφορά πραγματικά περιστατικά)

(2015/C 363/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Roderich Weissenfels (Fribourg-en-Brisgau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Maximini, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Steele και S. Seyr)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντα-ενάγοντα για αποκατάσταση της ζημίας την οποία υπέστη λόγω προσβολής των δικαιωμάτων του στην προσωπικότητα και παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού 45/2011 στο πλαίσιο της εξετάσεως προγενέστερης ένδικης προσφυγής του και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως λόγω φερόμενης ηθικής βλάβης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο M. Weissenfels φέρει τα δικαστικά έξοδα του καθώς και τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ EE C 448 της 15.12.2014, σ. 40.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 21ης Σεπτεμβρίου 2015 — De Simone κατά ECDC

(Υπόθεση F-71/15) ⁽¹⁾

(2015/C 363/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 245 της 27.7.2015, σ. 50.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL